

РЕШЕНИЕ

№ 1266

гр. София, 28.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **11914** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ С., чрез процесуален представител юрисконсулт П. против решение от 26.10.2021г. постановено по НАХД № 1159I2021г. по описа на СРС, НО, 19 състав, с което е отменено наказателно постановление № 22-007162 от 04.01.2021г. издадено от директор на дирекция „Инспекция по труда“ С. на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, във връзка с чл. 413, ал. 2 от КТ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 за нарушение на чл.16, ал.1, буква „б“, във връзка с чл. 40, т.1 и чл.61 от Наредба № 2/2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително монтажни работи, обн. ДВ бр.37/2004 г., изм. и доп. ДВ бр.10/2019 г. С жалбата излага съображение за неправилност на постановения съдебен акт, тъй като нарушението е безспорно установено. Наказаното дружество е строител по смисъла на параграф 1, т.2 от ДР на Наредба №2/2004 и няма пречка да притежава и качеството работодател. Моли за отмяна на оспорения съдебен акт. В с.з. се представлява от юрисконсулт П., който поддържа жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - С. И." О., не изпраща представител. В представен отговор на касационната жалба излага подробни съображения относно незаконосъобразността на НП. В молба до съда заявява, че поддържа отговора и моли оспореното решение да

бъде потвърдено.

Прокурор Ц. от СГП счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, X. – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Разгледана по същество същата е основателна

При извършване на проверка по спазване на трудовото законодателство в периода от 05.11.2020 г. до 14.12.2020 г. на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 8000, [улица], бл.3, ет.б, ап.633, представлявано и управлявано от Г. Д. Д. ЕГН: [ЕГН] и Д. Г. Д., ЕГН: [ЕГН] - управители заедно и поотделно, е констатирано, че: [фирма] в качеството му на „строител“ на строителен обект: „Многофамилна жилищна сграда с подземни гаражи, магазин, офис, кафе-галерия и помещение за трафопост“, находящ се в [населено място], УПИ П-1231, кв. 55, м. „М. ливади-изток“, район „Т.“, на 04.11.2020 г. не е осигурил комплексни здравословни и безопасни условия на труд на всички работещи, включително и на работниците на подизпълнителя [фирма], ЕИК:[ЕИК], като не е обезопасил срещу падане на хора от височина: отворите на асансьорните шахти; отворите на етажните плочи; светлите отвори към стълбищните отделения. С това [фирма] е нарушил разпоредбата на чл.16, ал.1, буква „б“, във връзка с чл. 40, т.1 и чл.61 от Наредба № 2/2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително монтажни работи, обн. ДВ бр.37/2004 г., изм. и доп. ДВ бр.10/2019 г.

Нарушението е констатирано на 05.11.2020 г. при извършена проверка във връзка със станала на 04.11.2020 г. злополука на строителния обект с Т. П. И. - работник на подизпълнителя [фирма]. Същото е извършено на 04.11.2020 г. в строителен обект: „Многофамилна жилищна сграда с подземни гаражи, магазин, офис, кафе-галерия и помещение за трафопост“, находящ се в [населено място], УПИ П-1231, кв. 55, м. „М. ливади-изток“.

Установеното при проверката било обективизирано в Протокол за извършена проверка № ПР2017102/14.12.2020г. При тези данни бил съставен АУАН № 22-007162 от 14.12.2020г., а въз основа на него било издадено и оспореното пред СРС наказателно постановление, с което на [фирма], ЕИК:[ЕИК] на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, във връзка с чл. 413, ал. 2 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв. за нарушение на чл.16, ал.1, буква „б“, във връзка с чл. 40, т.1 и чл.61 от Наредба № 2/2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително монтажни работи, обн. ДВ бр.37/2004 г., изм. и доп. ДВ бр.10/2019 г.

Районния съд приел, че в случая административната санкция не е наложена на дружеството в качеството му на работодател съгласно изискванията на чл.413, ал.2 КТ, поради което същата е неправилно наложена на наказаното лице и отменил НП.

Тези изводи не се споделят от настоящата касационна инстанция.

За да е осъществен съставът на цитираната в наказателното постановление санкционна норма на чл. 413, ал. 2 от КТ следва да е установено наличието на

задължено лице - работодател, вменено му от законодателя задължение за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд и доказано неизпълнение на това му задължение.

С императивната норма на чл. 14 от ЗЗБУТ е въведено общо задължение за всички лица - ЮР и ФЛ, които самостоятелно наемат работещи, юридическите и физическите лица, които ползват работещи, предоставени им от предприятие, което осигурява временна работа, както и лицата, които за своя сметка работят сами или в съдружие с други, да осигурят здравословни и безопасни условия на труд във всички случаи, свързани с работата, както на работещите, така и на всички останали лица, които по друг повод се намират във или в близост до работните помещения, площадки или места.

В § 1, т. 9 от същия закон е дефиниран критерия за минималните изисквания за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд - такива условия, които не водят до професионални заболявания и злополуки при работа и създават предпоставка за пълното физическо, психическо и социално благополучие на работещите лица.

В разглеждания случай, предвид специфичния характер на дейностите по строителство, с Наредба № 2/2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи са въведени специални изисквания, на задължените лица е вменено задължение за извършване на конкретни действия по изпълнението им. Такива задължени лица са възложителят (чл. 5 от Наредбата) ; координаторът по безопасност (чл. 11 от Наредбата) и строителят(чл. 16 от Наредбата).

Видно от съдържанието на наказателното постановление, действително при изложението на фактичката обстановка на [фирма], ЕИК:[ЕИК] е придадено качеството му на „строител“ на строителен обект, обект на извършената от контролните органи проверка. С оглед на изложените по-горе нормативни разпоредби, несъмнено [фирма] притежава това качество. Независимо от горното обаче видно от санкционната част на НП на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, във връзка с чл. 413, ал. 2 от КТ на [фирма], ЕИК:[ЕИК] е наложена имуществена санкция, като изрично е изписано „в качеството му на работодател“. В конкретния случай видно от събраните по делото доказателства е установена трудово- правна връзка между наказаното лице и лицата, които са извършвали дейности на строителния обект. Във връзка с горното [фирма] има качеството на възложител на работата спрямо работниците, чийто живот и здраве охранява Наредбата, като носи отговорност за работата на дружествата изпълнители, по силата на сключените договори за СМР, Споразумение за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Отговорността за предприятията на дружествата - възложители е на самите тях, включително отговорността за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд по отношение на наетите лица по граждански или трудово-правни договори. Отговорността за чуждо предприятие, включително за осигуряване на безопасни условия на труд по отношение на работници или служители на чуждо предприятие е възложена на юридическото лице - възложител, с което дружествата -изпълнители, се намират в облигационна връзка. С гореизложеното настоящият състав намира, че СРС незаконнообразно е приел, че наказаното лице макар и да субект на нарушението, не е работодател, чиято отговорност следва да бъде ангажирана. За целите на Закона за здравословни и безопасни условия на труд / § 1, т. 2 от ДР на ЗЗБУТ/, по приложението на който е издадена Наредба № 2/2004 г. "работодател" е всяко лице,

което:1. има това качество по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, както и 2. всеки, който възлага работа и носи цялата отговорност за предприятието, кооперацията или организацията. Безспорно това качество е установено от събраните по делото доказателства, а и е изрично посочено в наказателното постановление, и на това основание е ангажирана отговорността на [фирма], ЕИК:[ЕИК].

Според разпоредбата на чл.413, ал.2 КТ Работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв. В настоящия случай, с НП е наложена имуществена санкция е над установения минимум. В НП са изложени мотиви, които се споделят от съда, който приема, че наказанието е съответно на тежестта на нарушението предвид, че неизпълнението на изискванията на Наредбата са довели до злополука завършила с фатален край.

Като е приел обратното СРС е постановил порочен съдебен акт, който следва да се отмени, а издаденото наказателно постановление следва да се потвърди.

Предвид изхода на спора на касатора се дължат направените по делото разноски, които се определят в размер на 80лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, Административен съд София град, X.-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 26.10.2021г. постановено по НАХД № 1159/2021г. по описа на СРС, НО, 19 състав.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 22-007162 от 04.01.2021г. издадено от директор на дирекция „Инспекция по труда“ С. на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, във връзка с чл. 413, ал. 2 от КТ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 за нарушение на чл.16, ал.1, буква „б“, във връзка с чл. 40, т.1 и чл.61 от Наредба № 2/2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително монтажни работи, обн. ДВ бр.37/2004 г., изм. и доп. ДВ бр.10/2019 г.

ОСЪЖДА С. И." О., ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 8000, [улица], бл.3, ет.б, ап.633 да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ С. сумата в размер на 80 лв. представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: